

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10981/2025
04.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Град Крушевац, чији је пуномоћник Душан Судимац адвокат из ..., против туженог Града Крушевца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крушевца, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2838/24 од 15.04.2025. године, на седници одржаној 04.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2838/24 од 15.04.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2838/24 од 15.04.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу П 3027/23 од 16.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности Основног суда у Крушевцу у овој правној ствари истакнут од стране туженог. Ставом другим изреке констатовано је да је повучена тужба тужиоца против туженог ради чинидбе, поднета суду 22.12.2023. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 39.700,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 2838/24 од 15.04.2025. године, ставом првим изреке, укинута је првостепено решење у ставу првом изреке. Ставом другим изреке преиначено је првостепено решење у ставу трећем изреке и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене

пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Тужбеним захтевом тражено је да се туженом наложи да код Службе за катастар непокретности у Крушевцу спроведе поравнање закључено између корисника експропријације и тужиоца као ранијег сопственика, достављањем поравнања по службеној дужности ради уписа права својине Републике Србије на тужиочевим експроприсаним непокретностима, али је тужилац тужбу у односу на овај главни тужбени захтев за чинидбу повукао. У току поступка је тужени истакао и приговор апсолутне ненадлежности суда (погрешно означен као приговор стварне ненадлежности). Одлука о овом приговору више не постоји пошто је побијаним решењем по жалби туженог првостепено решење којим је одлучено о приговору апсолутне ненадлежности укинута. Тужилац у посебној ревизији оспорава одлуку о приговору ненадлежности. Како се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права, а одлука о приговору апсолутне ненадлежности суда се доноси применом процесних правила, ревизија у том делу није дозвољена. Ревизија против одлуке о приговору није дозвољена ни зато што се парнични поступак није ни окончао том одлуком. У преосталом делу ревизијом се оспорава одлука о трошковима поступка, али се о трошковима поступка одлучује применом одредаба главе XII Закона о парничном поступку, с обзиром на околности сваког случаја засебно.

С обзиром да у овом спору нема правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, то је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари ради чинидбе поднета је 22.12.2023. године, а вредност спора означена је у тужби износом од 10.000,00 динара, па тај износ представља вредност спора.

Како се у конкретном случају ради о спору чија је вредност очигледно испод законског лимита прописаног чланом 468. став 1. ЗПП, то ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Поред тога одлуком којом се укида решење о приговору апсолутне ненадлежности, парнични поступак се не окончава, што је услов за одлучивање о

ревизији - члан 420. став 1. ЗПП, па ни по овом основу ревизија није дозвољена, док се у односу на одлуку одлуку о споредном захтеву, што је и одлука о трошковима поступка, у смислу члана 28. ЗПП- а, ревизија такође не може изјавити.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић